

COMUNICAT DE PREMSA

Acció Poètica Anti-autopista! (APA!): No hi ha dreceres fàcils que escurcin els camins; amau, amau!

Avui, 21 de març de 2019, dia en què celebrem l'equinocci de primavera i el Dia Internacional de la Poesia, hem decidit venir aquí, a peu d'obra de l'autopista Lluçmajor-Campos, **per a blasmar i exorcitzar la gran destrucció** que la cobdícia, la ceguesa, la negligència, la covardia, les mentides i la hipocresia d'uns quants encomanen sobre els arbres, els ocells, els insectes, els fruits i els béns de la terra que d'antuvi han arrelat en l'esguard de poetes com Maria Antònia Salvà, Damià Huguet i tants i tantes altres, nodrint la seva veu, florint en paraules que ens enriqueixen i ens ajuden a fer poble, talment com la mà de qui conrea la terra i en té cura amb la profunda saviesa de què ens hi va la vida, en això. Al cap i a la fi, què són cultura i agricultura sinó els fonaments de la possibilitat de la nostra supervivència: la paraula compartida i l'aliment quotidià?

Per això, enfront de qui arrabassa els arbres i pretén anegar corterades de terra en quitrà per estalviar 1 minut 43 segons de trajecte entre Lluçmajor i Campos, nosaltres oferim **un caminó sembrat de versos** que apropen els dos pobles no en el temps d'un cronòmetre, ans en el temps de la dignitat i del seny, que és com anomenem al sentit comú aquí, a Mallorca.

Escrigué Damià Huguet, poeta campaner: "No hi dreceres fàcils que escurcin els camins que tresquen, a trenc d'alba, col·lidores amb presses". Però sembla que els nostres governants pensen que sí que n'hi ha, de dreceres fàcils; fàcils per a ells, és clar! Són les mateixes que ja empraren els que hi havia abans que ells i que de sobres sabem cap a on ens porten: Hi ha massa cotxes? Idò construim més carreteres! Així de fàcil. No cal perdre-hi massa la son (tot i que algun diu que l'ha perduda). Posar límits? Decréixer? Replantejar-se de debò el model econòmic de l'illa? Ca! Sembla que això és una drecera massa difícil per a ells, per a tots ells, tant pels que diuen que estimen Mallorca com pels que ni tan sols tenen la necessitat d'enganyar-nos.

Escrigué Maria Antònia Salvà, poeta llucmajorera: "Amau, amau, / cors que penau; / pel cor l'amor és vida, / vida suau, / rosada del cel blau." I això és el que hem vingut a fer avui aquí, retornant a la terra esquarterada i ferida aquests versos que ella engendrà en la veu de poetes d'aquí i de més enllà, perquè hi floreixin i la renovellin; i perquè blasmin, a través del cant, aquesta follia de destrucció que s'ha apoderat dels nostres governants, perquè se'ls obrin els ulls i capeixin que no hi ha drecera difícil ni intransitable si la bastim entre totes i per a totes: les que hi foren, les que hi som i les que hi vindran.

**#AutopistaMai
#DecreixementJa
#QuiEstimaMallorcaNoLaDestrueix**